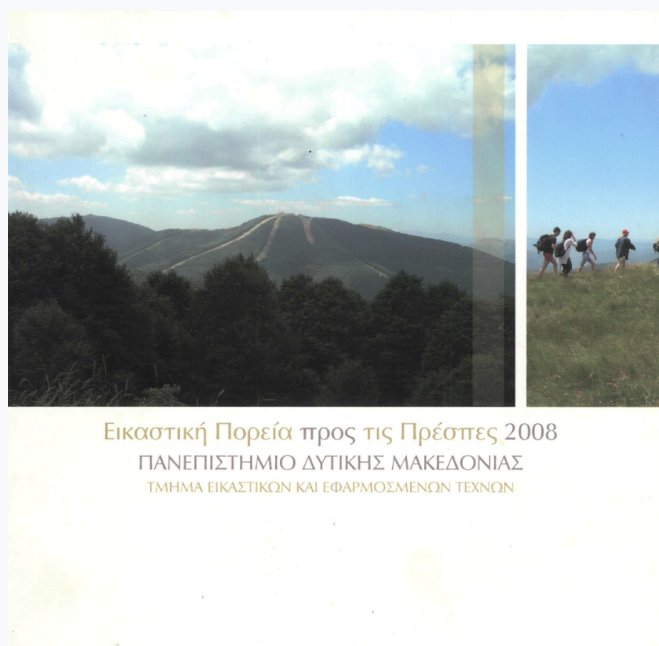

Διεθνές Συνέδριο για την Εικαστική Πορεία προς τις Πρέσπες

Τόμ. 1, Αρ. 1 (2008)

Διεθνές Συνέδριο για την Εικαστική Πορεία προς τις Πρέσπες 2008

**Περί συνόρων ενα πρόγραμμα διεπιστημονικών
και διακαλλιτεχνικών δράσεων**

Νίκος Παναγιωτόπουλος

doi: [10.12681/visualmarch.3046](https://doi.org/10.12681/visualmarch.3046)

περί συνόρων: ένα πρόγραμμα διεπιστημονικών και διακαλλιτεχνικών δράσεων

Σύμφωνα και με τα όσα ανέφερα στο Συνέδριο του Βουνού, θεωρώ κατ' αρχήν αναγκαία την σύνταξη και διατύπωση ενός πρώτου σχεδίου –τριετούς διάρκειας και με ισχυρό πειραματικό χαρακτήρα- με σταδιακή ανάπτυξη ερευνητικών/καλλιτεχνικών εγχειρημάτων. Το πρόγραμμα αυτό με την ολοκλήρωσή του θα πρέπει να αξιολογηθεί σε όλες τις πτυχές του και με τα συμπεράσματα, τα δεδομένα και τις εμπειρίες που θα προκύψουν να γίνει ο απαραίτητος επανασχεδιασμός για την καλύτερη δυνατή διαμόρφωση και αποτελεσματικότητα της επόμενης και κύριας πλέον φάσης εξέλιξης και ανάπτυξης. Το κρίσιμο, κατά τη γνώμη μου, στοιχείο ενός τέτοιου σχεδιασμού είναι η οργάνωση δράσεων που θα βασίζονται σε διεπιστημονικές και διακαλλιτεχνικές συνεργασίες. Μια τέτοια φιλοσοφία οργάνωσης καλλιέργει την όσμωση επιστήμης και τέχνης, αξιοποιεί πολύ καλύτερα το εύρος των αποτελεσμάτων που παράγει η λειτουργική σύμπραξη θεωρίας και πρακτικής, προάγει την σύνθεση διαφορετικών ερευνητικών μεθόδων και τρόπων εργασίας. Ενδεικτικά, θα μπορούσαν να οργανωθούν δράσεις στις οποίες 3-5 άτομα από διαφορετικά αντικείμενα –πχ. εικαστικός, κοινωνιολόγος, ιστορικός, φιλόσοφος, ψυχολόγος, κλπ.- θα συμπράττουν, αθροίζοντας γνώσεις, αντιλήψεις, μεθόδους, εμπειρίες και ιδέες.

Είναι ευνόητο, πως σε ένα τέτοιο πλαίσιο, θα είναι ιδιαίτερα σημαντικό να αξιοποιηθούν συνεργασίες δια-τμηματικές, δια-πανεπιστημιακές και φυσικά διεθνείς. Η συγκρότηση των συνεργασιών αυτών θα μπορεί να προσφέρει πολύτιμες γνώσεις και εμπειρίες, αλλά και υλική, ακαδημαϊκή και επικοινωνιακή υποστήριξη. Θεωρώ, πως μια τέτοια διαδικασία μπορεί να βοηθήσει σημαντικά στην προσπάθεια για την διαμόρφωση μιας σύγχρονης, δυναμικής και ιδιαίτερης ταυτότητας της Σχολής.

Νομίζω, πως η «απάντηση» της περιφέρειας είναι δυνατόν να δομηθεί βήμα-βήμα, αναδεικνύοντας και αξιοποιώντας από την πλευρά της τις σύγχρονες και σε εξέλιξη αντιλήψεις για την συνεργασία ανάμεσα στις επιστήμες, τις τέχνες και τις νέες τεχνολογίες. Αντιλήψεις που αποτελούν ιδιαίτερα σημαντικό χαρακτηριστικό στις δυναμικά αναπτυσσόμενες επικράτειες των Ανθρωπιστικών Επιστημών και των Πολιτισμικών Σπουδών.

Τέλος, κατά την γνώμη μου, είναι καθοριστικής σημασίας, η ανάπτυξη σχέσεων της Σχολής και μέσα από την προσπάθεια αυτή, με άλλες αντίστοιχες «περιφέρειες», ιδιαίτερα στο βαλκανικό αλλά και ευρύτερο ευρωπαϊκό χώρο. Οι σχέσεις αυτές, εκτός από τα συνήθη αμοιβαία οφέλη που προσφέρουν, θα μπορούν να αναδείξουν χρήσιμες εμπειρίες, ιδέες και εγχειρήματα και να αναπτύξουν έτσι ευφρείς και καινοτόμες στρατηγικές αντίστασης της περιφέρειας απέναντι στις κάθε είδους ηγεμονικές αντιλήψεις/συμπεριφορές των διάφορων εικαστικών/ακαδημαϊκών «μητροπόλεων», εθνικών, αλλά και διεθνών.

Νίκος Παναγιωτόπουλος